

แผนกลยุทธ์เพื่อการเติบโตทางเศรษฐกิจเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้วยการ ปล่อยคาร์บอนต่ำสำหรับภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก

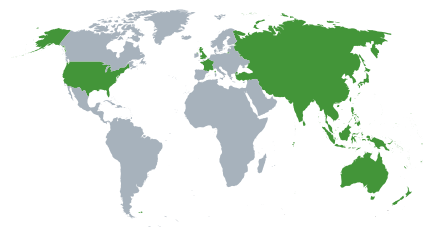
การพลิกข้อจำกัดด้านทรัพยากรและวิกฤตด้านสภาพอากาศ
เป็นโอกาสการเติบโตทางเศรษฐกิจ

รายงานสรุปสำหรับผู้กำหนดนโยบาย

ภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกได้มาถึงช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อทางประวัติศาสตร์อีกครั้งหนึ่ง เป้าหมายในการพัฒนาอยู่เพียงแค่อ้อมและภูมิภาคนี้ก็มีโอกาสที่จะยกระดับชีวิตของผู้คนขึ้นจากความยากจนได้ แต่การไปให้ถึงเป้าหมายเหล่านั้นและจุดดึงดูดผู้คนนับล้านๆ ให้หลุดพ้นจากความยากจนนั้นจะไม่อาจเกิดขึ้นได้โดยผ่านกลยุทธ์เพื่อการเติบโตตามธรรมเนียมปฏิบัติ ความกดดันด้านทรัพยากร ความไม่แน่นอนด้านราคา และวิกฤตด้านสภาพภูมิอากาศได้กำจัดการกิจออกไปจากตลาดเป็นปกติเสมือนเป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับเศรษฐกิจในทุกระดับ สถานการณ์ในปัจจุบันต้องอาศัยการทบทวนกลยุทธ์เพื่อการเติบโตโดยเน้นด้านทรัพยากรและคาร์บอนอย่างจริงจัง ทุกประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกจำเป็นต้องปรับปรุงประสิทธิภาพด้านทรัพยากรของตนให้ดีขึ้นอย่างใหญ่หลวง ภูมิภาคนี้จะต้องอุ้มชูกลยุทธ์ใหม่เพื่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่สามารถเปลี่ยนภาวะได้อย่างเสียอย่างระหว่างการพัฒนาทางเศรษฐกิจกับการรักษาสิ่งแวดล้อมให้กลายเป็นการประสานงานแบบได้ประโยชน์ทุกฝ่าย (win-win synergy) ซึ่งมีแนวทาง “going green” เป็นตัวขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจ

แผนกลยุทธ์เพื่อการเติบโตทางเศรษฐกิจเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้วยการปล่อยคาร์บอนต่ำสำหรับภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกเป็นการสำรวจว่าแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้วยการปล่อยคาร์บอนต่ำมอบโอกาสให้แก่ภูมิภาคนี้อย่างไรบ้าง โดยแผนกลยุทธ์ดังกล่าวเสนอแนวทาง 5 ประการในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจที่จำเป็นเพื่อให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้วยการปล่อยคาร์บอนต่ำในฐานะแนวทางใหม่ในการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยเฉพาะ “โครงสร้างที่มองเห็นได้” ของเศรษฐกิจ ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ เช่น การคมนาคมขนส่ง อาคาร และระบบพลังงาน และ “โครงสร้างที่มองไม่เห็น” ซึ่งประกอบด้วยราคาคาดตลาด ระบบการปกครอง ข้อบังคับต่างๆ และวิถีชีวิต จะต้องได้รับการวางแนวทางใหม่เพื่อมุ่งสู่ประสิทธิภาพด้านทรัพยากร แผนกลยุทธ์นี้เสนอนโยบายทางเลือกและกลยุทธ์ที่ครอบคลุมทุกด้าน รวมทั้งตัวอย่างการปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จให้กับผู้กำหนดนโยบายในภูมิภาคนี้เพื่อนำไปใช้ในภาคปฏิบัติโดยอ้างอิงจากข้อมูลและกรณีศึกษามากกว่า 100 ฉบับ

สิ่งพิมพ์ของสหประชาชาติ

พิมพ์ที่กรุงเทพฯ

เมษายน 2012 จำนวน 3,000 ฉบับ

คณะกรรมการการเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติสำหรับเอเชียและแปซิฟิก (ESCAP) ส่งเสริมความร่วมมือระดับภูมิภาคเพื่อการเติบโตที่ยั่งยืนทางเศรษฐกิจและสังคมในเอเชียและแปซิฟิกซึ่งเป็นภูมิภาคที่มีแรงขับเคลื่อนอยู่ตลอดเวลาทั้งนี้เกิดจากความมั่งคั่ง ความหลากหลายและความเปลี่ยนแปลงที่กำลังขยายตัว แต่ก็ยังถูกท้าทายด้วยความยากจน ความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อม ความไม่เท่าเทียมและความไม่มั่นคงที่เป็นปัญหาเรื้อรังมาเป็นเวลานาน ESCAP ให้การสนับสนุนชาติสมาชิกด้วยการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ เสนอแผนนโยบายทางเลือกตลอดจนกิจกรรมด้านความร่วมมือทางเทคนิคเพื่อจัดการกับความท้าทายด้านการพัฒนาที่สำคัญ อีกทั้งเพื่อนำวิธีการแก้ปัญหาที่คิดค้นขึ้นไปใช้เพื่อให้เกิดความรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางสังคม และความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมทั่วทั้งภูมิภาค ESCAP ให้การช่วยเหลือแก่ชาติสมาชิกผ่านโครงสร้างการประชุม เพื่อแสวงหาฉันทมติในระดับภูมิภาคภายใต้ความร่วมมือที่เข้มแข็งเกี่ยวกับปัญหาระดับโลกผ่านทางการจัดเวทีการประชุมโดยการสร้างความสามารถในการอภิปราย การเจรจา และการทำให้วาระการประชุมด้านการพัฒนาเป็นรูปเป็นร่างขึ้น ตลอดจนการกระจายอำนาจ และลดปัญหาระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน วิธีที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับกลยุทธ์นี้ก็คือการส่งเสริมความเชื่อมโยงในภูมิภาคและการบูรณาการในระดับภูมิภาค

สิ่งพิมพ์เผยแพร่ขององค์การสหประชาชาติ

ลิขสิทธิ์ © องค์การสหประชาชาติ 2012

สงวนสิทธิ์ทุกประการ

พิมพ์ที่กรุงเทพฯ

ออกแบบปกโดย Jeff Williams

สิ่งพิมพ์เผยแพร่นี้จัดทำขึ้นภายใต้โครงการพัฒนาแผนกลยุทธ์เพื่อการเติบโตทางเศรษฐกิจเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้วยการลดการปล่อยคาร์บอนสำหรับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และการระดมทุนจากองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของเกาหลี (KOICA) ภายใต้พันธมิตรด้านสภาพภูมิอากาศของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ชื่อที่ใช้เรียกและการนำเสนอข้อมูลในสิ่งพิมพ์ฉบับนี้ไม่ได้มีนัยถึงการแสดงความคิดเห็นในส่วนของการดำเนินการของสหประชาชาติเกี่ยวกับสถานะทางกฎหมายของประเทศ อาณาเขต เมือง หรือพื้นที่ใดๆ หรือเจ้าหน้าที่ของสถานที่นั้นๆ หรือที่เกี่ยวข้องกับขอบเขตหรือพรมแดนใดๆ แต่อย่างใด เนื้อหาและข้อคิดเห็นที่ปรากฏอยู่ในสิ่งพิมพ์ฉบับนี้เป็นของผู้เขียนและไม่จำเป็นต้องสะท้อนให้เห็นถึงข้อคิดเห็นหรือนโยบายใดๆ หรือได้รับการสนับสนุนจากองค์การสหประชาชาติ การกล่าวถึงหน่วยงานหรือสินค้าเชิงพาณิชย์ในสิ่งพิมพ์ฉบับนี้ไม่ได้มีนัยถึงการสนับสนุนแต่อย่างใด การใช้ชื่อเครื่องหมายการค้าและสัญลักษณ์ต่างๆ ไม่มีเจตนาที่จะละเมิดกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์และเครื่องหมายการค้าแต่อย่างใด หน่วยงานผู้พิมพ์ไม่รับรองความถูกต้องของข้อมูลที่อยู่ในสิ่งพิมพ์ฉบับนี้และไม่ขอยอมรับความรับผิดชอบต่อผลที่ตามมาจากการใช้ข้อมูลดังกล่าว

ท่านสามารถค้นข้อมูลออนไลน์ได้ที่

www.unescap.org/esd/environment/lcgg/

สิ่งพิมพ์ฉบับนี้ได้รับการตีพิมพ์ด้วยหมึกที่ผลิตจากน้ำมันฐานผักลงบนกระดาษอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมซึ่งทำจากเชื้อ Ecofiber 100%

สารบัญ

สารจากเลขานุการบริหารของ ESCAP	2
สารจากประธานคณะกรรมการหน่วยงานว่าด้วยการพัฒนาเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของ สาธารณรัฐเกาหลี	2
ทิศทางของแผนกลยุทธ์	3
ข้อจำกัดด้านทรัพยากร วิกฤตด้านสภาพภูมิอากาศ และความจำเป็นสำหรับประสิทธิภาพ เชิงนิเวศเศรษฐกิจ	4
การพลิกวิกฤตเป็นโอกาส การเติบโตทางเศรษฐกิจเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อนำมาซึ่ง ประโยชน์สองต่อ	6
แผนกลยุทธ์เพื่อการเติบโตทางเศรษฐกิจเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้วยการ ปล่อยคาร์บอนต่ำสำหรับภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก	10
แนวทางที่ 1 การปรับปรุงคุณภาพการเติบโตให้ดีขึ้นและเพิ่มการเติบโตสุทธิให้มากที่สุด	12
แนวทางที่ 2 การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างที่มองไม่เห็นของเศรษฐกิจ ได้แก่ การจัดช่องว่าง ระหว่างประสิทธิภาพเชิงเศรษฐกิจและประสิทธิภาพเชิงนิเวศให้หมดไป	14
แนวทางที่ 3 การเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจที่มองเห็นได้ กล่าวคือ การวางแผนและออกแบบ โครงสร้างพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพเชิงนิเวศเศรษฐกิจ	16
แนวทางที่ 4 การพลิกสีเขียวให้กลายเป็นโอกาสทางธุรกิจ	18
แนวทางที่ 5 การสร้างและนำกลยุทธ์เพื่อการพัฒนาคาร์บอนต่ำไปปฏิบัติ	20
วิธีการนำไปปฏิบัติ: การระดมกำลังทั้งด้านการเงิน เทคโนโลยี และการสร้างความ สามารถ	22

สารจากเลขาธิการบริหารของ ESCAP

ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกกำลังอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อครั้งสำคัญ กล่าวคือ การเติบโตทางเศรษฐกิจได้ยกระดับผู้คนจำนวนมากให้หลุดพ้นจากความยากจนและเป้าหมายในการพัฒนาหลายๆ ประการก็อยู่ใกล้แค่เอื้อมแล้ว อย่างไรก็ตาม ภูมิภาคนี้ก็ยังไม่สามารถทำให้พันธสัญญานี้เป็นจริงขึ้นมาได้ โดยการทำตามกลยุทธ์เพื่อการเติบโตที่ท้าทายมาเป็นธรรมเนียมปฏิบัติ หากภูมิภาคของเราต้องการสร้างไว้ซึ่งการเติบโตสูงเพื่อให้เป้าหมายด้านการพัฒนาของเราบรรลุผล สำเร็จแล้ว เราจะต้องเปลี่ยนทิศทางการเติบโตให้ต่างไปจากเดิมซึ่งเป็นแนวทางที่มีทรัพยากรและมีประสิทธิภาพด้านการรับโอนมากกว่าที่เป็นอยู่

การเติบโตทางเศรษฐกิจเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมช่วยให้เราบรรลุเป้าหมายเหล่านั้นได้โดยการพลิกวิกฤตเป็นโอกาสและส่งเสริมการพัฒนาภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกที่ยืดหยุ่นและยั่งยืน การทำให้คำมั่นสัญญาเรื่องการเติบโตทางเศรษฐกิจเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเป็นจริงนั้นจำเป็นต้องอาศัยการปฏิรูประบบเศรษฐกิจที่จริงจังและมุ่งมั่น การจัดรูปให้กับโครงสร้างเศรษฐกิจเสียใหม่ตั้งแต่ระบบการปกครองและนโยบายการคลังไปจนถึงวิถีชีวิตและโครงสร้างพื้นฐาน

แผนกลยุทธ์นี้เสนอนโยบายทางเลือกและกลยุทธ์ที่ครอบคลุมทุกด้านให้กับผู้กำหนดนโยบายในภูมิภาคนี้เพื่อนำไปใช้ในภาคปฏิบัติในการพิจารณาถึงการประยุกต์ใช้โดยอิงตามการจัดลำดับความสำคัญและสถานการณ์ของแต่ละประเทศ

Noeleen Heyzer

รองเลขาธิการองค์การสหประชาชาติและ
เลขาธิการบริหารของ ESCAP

สารจากประธานคณะกรรมการหน่วยงานว่าด้วยการพัฒนาเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของสาธารณรัฐเกาหลี

แนวคิด “การพัฒนาเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมคาร์บอนต่ำ” ในฐานะกระบวนการขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนารูปแบบใหม่ของประเทศถูกหยิบยกขึ้นมาเสนอให้ทั่วโลกโดยประธานาธิบดี Lee Myung-bak แห่งสาธารณรัฐเกาหลีในการกล่าวสุนทรพจน์เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2008 ในพิธีฉลองครบรอบ 60 ปีการสถาปนาสาธารณรัฐเกาหลี เป็นสุนทรพจน์ที่น่าจดจำโดยเน้นย้ำถึงการลดการเปลี่ยนแปลงด้านสภาพภูมิอากาศและนวัตกรรมสีเขียวในฐานะพลังงานรูปแบบใหม่เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมารัฐบาลเกาหลีได้พยายามผลักดันให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างครอบคลุมด้วยความกระตือรือร้น และควบคู่ไปกับการพยายามในระดับประเทศ รัฐบาลเกาหลีเองได้ผลักดันการเติบโตทางเศรษฐกิจเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้เป็นวาระระดับโลก โดยเฉพาะในฐานะกลยุทธ์ใหม่สำหรับการพัฒนาเพื่อเศรษฐกิจเกิดใหม่และเศรษฐกิจที่กำลังพัฒนา ในบรรดาโครงการความร่วมมือมากมาย รัฐบาลเกาหลีได้ให้การสนับสนุนโครงการว่าด้วยการเป็นพันธมิตรด้านสภาพภูมิอากาศของเอเชียตะวันออกเพื่อแก้ไขปัญหาโลกร้อน (East Asia Climate Partnership Initiative) และจัดตั้งสถาบัน Global Green Growth Institute ด้วยหนทางนี้ เกาหลีจึงได้มีส่วนร่วมในความพยายามระดับนานาชาติเพื่อเปิดประตูใหม่ของประวัติศาสตร์อารยธรรมแห่งมนุษยชาติ นั่นคือ อารยธรรมใหม่แห่งการรับผิดชอบต่อผืนโลก

รัฐบาลเกาหลียินดีให้การสนับสนุนแผนกลยุทธ์นี้เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามในครั้งนี้ อีกทั้งเต็มใจและพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือแก่มิตรประเทศต่างๆ ในภูมิภาคนี้ ตลอดจนเป็นผู้ร่วมมีระดับภูมิภาคเพื่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

Soogil Young, Ph.D.

ประธาน

คณะกรรมการหน่วยงานว่าด้วยการพัฒนาเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
สาธารณรัฐเกาหลี

ทิศทางของแผนกลยุทธ์

หลายปีที่ผ่านมาประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกประสบกับการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วโดยแสวงหาผลประโยชน์จากโอกาสที่เข้ามาพร้อมกับกระแสโลกาภิวัตน์และรูปแบบของการเติบโต โดยยึดการส่งออกเป็นสำคัญ การเติบโตทางเศรษฐกิจในอัตราที่สูงช่วยยกระดับความเป็นอยู่ของคนยากจนหลายล้านคนให้ดีขึ้น และได้รับประโยชน์จากการพัฒนาอย่างมากอย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตที่สูงที่ภูมิภาคนี้ภาคภูมิใจจะยั่งยืนอยู่ได้ก็ต่อเมื่อข้อจำกัดด้านทรัพยากรและการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศได้รับการตระหนักถึงอย่างเพียงพอ

การจะทำให้เป็นเช่นนั้นได้ภูมิภาคจะต้องนำกลยุทธ์การพัฒนารูปแบบใหม่มาใช้ ซึ่งสามารถเปลี่ยนความสัมพันธ์ในลักษณะได้อย่างเสียอย่าง (trade off) ระหว่างการพัฒนาทางเศรษฐกิจและการรักษาสิ่งแวดล้อมไปเป็นการประสานงานแบบได้ประโยชน์ทุกฝ่าย (win-win synergy) ซึ่งเป็นเป้าหมายที่จะนำแผน “going green” ขับเคลื่อนการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

แนวคิดการพัฒนาเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกเพื่อพลิกข้อจำกัดทางทรัพยากรและวิกฤตด้านสภาพภูมิอากาศให้เป็นโอกาสทางเศรษฐกิจที่สร้างผลตอบแทนแบบสองต่อ (การเติบโตที่สูงขึ้นโดยมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยลง) โดยการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรให้ดีขึ้นและการเพิ่มการลงทุนในด้านต้นทุนธรรมชาติให้มากขึ้นเพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจ

การทำให้คำมั่นสัญญาว่าด้วยการเติบโตเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเป็นจริงขึ้นมานั้นจำเป็นต้องอาศัยการปฏิรูประบบเศรษฐกิจอย่างจริงจังและมุ่งมั่น “โครงสร้างที่มองเห็นได้” ของเศรษฐกิจอันประกอบไปด้วยโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ เช่น ระบบการคมนาคม ระบบอาหารและระบบพลังงาน และ “โครงสร้างที่มองไม่เห็น” ซึ่งแวดล้อมไปด้วย ราคาตลาด การปกครอง ข้อบังคับและวิถีชีวิต จะต้องถูกกำหนดทิศทางใหม่โดยเน้นไปที่ประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร แผนกลยุทธ์นี้จะอธิบายว่าจะเริ่มต้นการปฏิรูปดังกล่าวอย่างไร

แผนกลยุทธ์เพื่อการพัฒนาเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยการปล่อยคาร์บอนต่ำสำหรับภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกประกอบไปด้วยเนื้อหาหลากหลาย อันได้แก่

1. สรุปรายงานสำหรับผู้กำหนดนโยบายฉบับนี้
2. คู่มือ ซึ่งแสดงความท้าทายสำหรับภูมิภาคนี้ กระบวนทัศน์การเติบโตทางเศรษฐกิจเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พร้อมตัวอย่าง
3. รายงานข้อเท็จจริง 63 ประการซึ่งให้ข้อมูลโดยละเอียดและการวิเคราะห์ทางเลือกของนโยบายที่ระบุไว้ในคู่มือ ซึ่งรวมถึงข้อดี ความท้าทาย และการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ
4. กรณีศึกษา 5 กรณีซึ่งให้ข้อมูลโดยละเอียดเกี่ยวกับการปฏิบัติงานประสบความสำเร็จที่สามารถพบได้ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกและที่อื่นๆ
5. รายงานเกี่ยวกับนโยบาย 8 ฉบับซึ่งให้การวิเคราะห์เชิงลึกสำหรับแต่ละภาคส่วนโดยเฉพาะ เช่น การปฏิรูปทางการเงิน การวางผังเมือง การคมนาคม อาคารที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โครงสร้างพื้นฐานด้านการประปา และการค้าขาย

ข้อมูลทั้งหมดสามารถหาได้จากซีดีรอมที่แนบมากับสิ่งพิมพ์นี้และสามารถค้นหาข้อมูลออนไลน์ได้ที่

www.unescap.org/esd/environment/lcgg/

หากต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการริเริ่มด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าไปที่ www.greengrowth.org และเว็บไซต์ของ ESCAP ที่ www.unescap.org/esd/.

แผนกลยุทธ์นี้จัดทำขึ้นภายใต้โครงการ “การพัฒนาแผนกลยุทธ์เพื่อการเติบโตทางเศรษฐกิจเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสำหรับเอเชียตะวันออก” โดยได้รับการสนับสนุนด้านเงินทุนจากองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของเกาหลี (KOICA) ภายใต้ความเป็นพันธมิตรด้านภูมิอากาศในเอเชียตะวันออก (East Asia Climate Partnership) ขอแสดงความขอบคุณอย่างจริงใจต่อรัฐบาลสาธารณรัฐเกาหลีที่ให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี

ข้อจำกัดด้านทรัพยากร วิฤตด้านสภาพภูมิอากาศ และความจำเป็นสำหรับประสิทธิภาพเชิงเศรษฐกิจ

ข้อจำกัดด้านทรัพยากรกำลังคุกคามโอกาสการเติบโตแห่งอนาคต

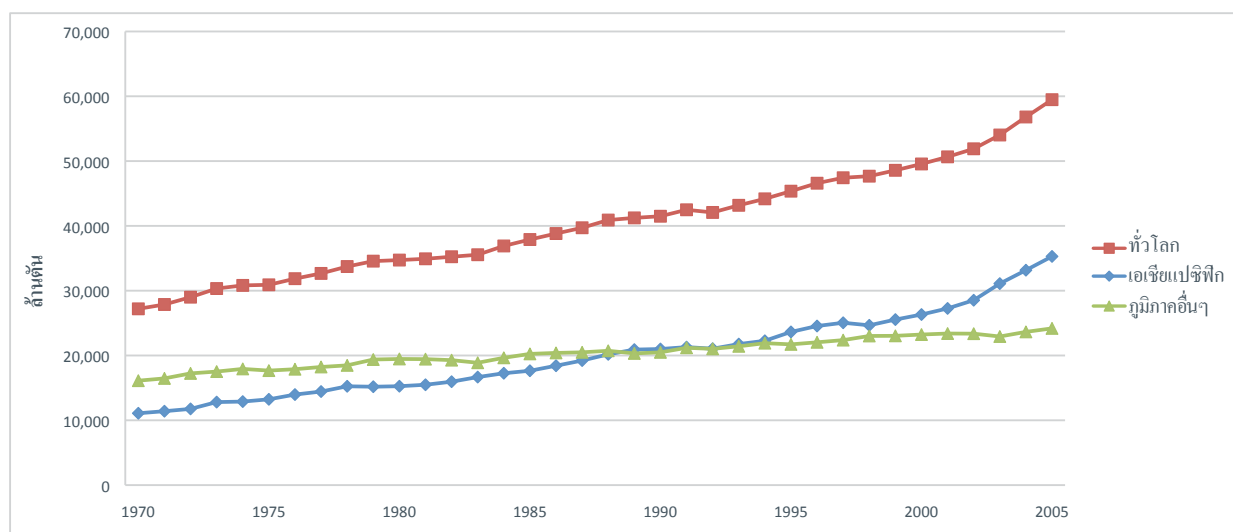
ยุคแห่งความมั่งคั่งทางด้านการทรัพยากรและเชื้อเพลิงราคาถูกได้จบลงแล้ว โลกกำลังเข้าสู่ยุคที่ทรัพยากรมีราคาสูงและไม่มีความแน่นอน

รายงานของหน่วยงานระดับสูงของเลขาธิการองค์การสหประชาชาติว่าด้วยความยั่งยืนของโลกปี 2012 เตือนว่าภายในปี 2030 โลกจะต้องการอาหารมากขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 50 ต้องการพลังงานมากขึ้นร้อยละ 45 และต้องการน้ำมากขึ้นร้อยละ 30

ประเทศในภูมิภาคมีความเปราะบางเป็นพิเศษต่อความไม่แน่นอนของราคาพลังงานและอาหาร ESCAP ประมาณว่าในปี 2011 เพียงปีเดียว มีประชากรในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกถึง 42 ล้านคนที่ต้องกลับเข้าสู่ความยากจนเนื่องจากราคาของพลังงานและอาหารที่เพิ่มสูงขึ้น สัมฤทธิ์ผลที่เกี่ยวกับเป้าหมายด้านการพัฒนาในสหัสวรรษใหม่กำลังตกอยู่ในอันตรายโดยเฉพาะการลดความยากจน

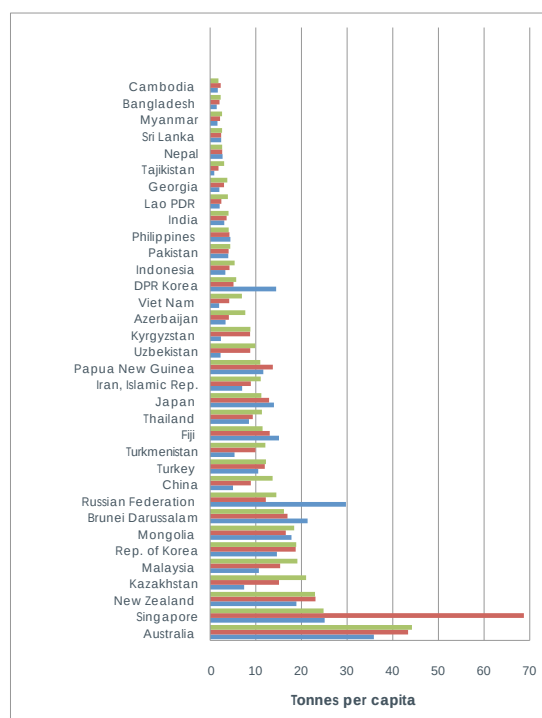
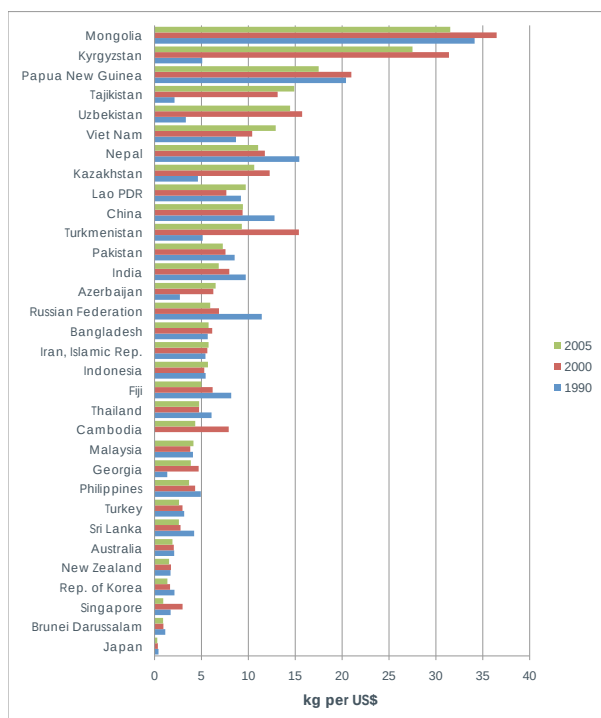
ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกใช้ทรัพยากรเป็นสามเท่าของภูมิภาคอื่นๆ ในการสร้างหนึ่งหน่วยจีดีพี และตั้งแต่ปี 2000 ถึง 2005 ความตึงเครียดด้านทรัพยากรของเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น ซึ่งขัดแย้งกับแนวโน้มของภูมิภาคอื่นๆ รูปแบบการเติบโตที่เข้มงวดด้านทรัพยากรทำให้ภูมิภาคนี้ยังทวีความอ่อนไหวต่อราคาของทรัพยากรมากขึ้นอีกทั้งส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางนิเวศของภูมิภาคไปในขณะเดียวกัน

การบริโภควัสดุภายในประเทศต่อหน่วยจีดีพีทั่วโลก เอเชียแปซิฟิกและภูมิภาคอื่นๆ ในช่วงปี ค.ศ. 1970-2008

ที่มา:ฐานข้อมูลด้านกระแสวัสดุของภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกของ CSIRO และ UNEP ณ เดือนมีนาคม 2011 www.cse.csiro.au/forms/form-mf-start.aspx

การบริโภควัสดุภายในประเทศต่อหน่วยจีดีพีทั่วโลก และต่อครัวเรือนของประเทศในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก

ที่มา: ข้อมูลด้านกระแสวัสดุของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกของ CSIRO และ UNEP ณ เดือนมีนาคม 2011
www.Cse.csiro.au/forms/form-mf-start.aspx

การเปลี่ยนแปลงด้านสภาพภูมิอากาศกำลังคุกคามการพัฒนา

ประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกมีความอ่อนไหวเป็นที่สุดต่อภัยธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ นับตั้งแต่ปี 1980 ถึง 2009 การเสียชีวิตประมาณร้อยละ 85 และความสูญเสียทางเศรษฐกิจของโลกราวร้อยละ 38 มีสาเหตุมาจากภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในภูมิภาคนี้ ภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศเมื่อไม่นานมานี้ เช่น พายุไซโคลนนาเกสในประเทศพม่าเมื่อปี 2008 และอุทกภัยในประเทศปากีสถานเมื่อปี 2010 และประเทศไทยเมื่อปี 2011 เป็นภัยธรรมชาติที่ร้ายแรงที่สุดในประเทศดังกล่าวเท่าที่เคยมีบันทึกไว้

หากเราจำกัดการเพิ่มสูงขึ้นของอุณหภูมิโลกให้เหลือน้อยกว่า 2 องศาเซลเซียสภายในปี 2050 ตามที่รับรองโดยประเทศที่เข้าร่วมในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศรับรองการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจะต้องลดลงครึ่งหนึ่งภายในระยะเวลาดังกล่าว แม้ระดับก๊าซเรือนกระจกจะอยู่ในปริมาณต่ำมากก็ตาม แต่ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกก็เป็นแหล่งปล่อยมลพิษที่ส่งผลต่อสภาพภูมิอากาศที่เติบโตเร็วที่สุดแห่งหนึ่งของโลกเมื่อแบ่งตามจำนวนประชากร

预览已结束，完整报告链接和二维码如下：

https://www.yunbaogao.cn/report/index/report?reportId=5_7699

